

Аналітичне читання як ефективний засіб патріотичного виховання студентів на уроках французької мови

Стаття присвячена особливостям роботи з автентичною літературою Франції та етапам навчання стилістичного аналізу художнього тексту на уроках французької мови. У статті розглядається аналітичне читання як ефективний засіб патріотичного виховання студентів-старшокурсників, на прикладі методичної розробки уроку з використанням уривка художнього тексту Альфонса Доде «Останній урок».

Ключові слова : патріотичне виховання, аналітичне читання, активне читання, урок французької мови, стилістичний аналіз, художній текст, етапи роботи.

Відомо, що програми з іноземних мов забезпечують комплексний підхід до проблем комунікації і зберігають орієнтацію на досягнення триєдиної педагогічної мети: 1) опанування мовою; 2) оволодіння культурою; 3) засвоєння методів комунікативної діяльності.

Кінцева мета навчання іноземних мов відповідає загальній меті навчання: а) здобуття знань; б) прилучення до світової культури; в) формування особистості та громадянина [6, с.122].

Ці загальні цілі включають у себе оволодіння мовою, знання літератури і прилучення до культури. Усі три цілі взаємозалежні та однаково важливі. Викладачі іноземних мов звертають увагу на значення таких творів, кожен з яких є носієм відповідних ідей, які характеризують певну епоху, кращим вираженням якої вони є.

Таке навчання демонструє взаємозв'язок між носіями основних культурних цінностей. Знання іноземних мов є необхідною умовою доступу до літературної скарбниці, для набуття індивідуального та колективного значення. Тому вони є основною передумовою для збагачення словникового запасу та відповідають вимогам сучасного суспільства [6, с.123].

Текстоцентричний принцип навчання іноземної мови створює можливості для використання різноманітних текстів виховного і повчального змісту. Через тексти (аналіз їх змісту) доцільно виховувати у студентів любов до рідного краю і своєї Батьківщини, повагу до національних традицій і символів народу, повагу до людей інших національностей, їхніх звичаїв і традицій.

Сучасна освіта потребує зростання ролі вчителя мови та літератури як посередника між культурами різних етносів. Комунікативна спрямованість уроків іноземної мови надає вчителю широкі можливості у вихованні громадянської позиції, патріотизму, високих моральних якостей особистості [8].

Учитель має продумати систему роботи над формуванням національно-патріотичної вихованості учнів упродовж вивчення поетичних, прозових і драматичних творів художньої літератури Література будь-якого народу містить багатий матеріал для виховання **почуттів** дружби, взаєморозуміння, працьовитості, патріотизму. Гарною підмогою у вихованні є правильний підбір дидактичного матеріалу [8]. Тому для патріотичного виховання студентів на уроці зі спецкурсу французької мови пропонуємо вивчення уривку «Останній урок» Альфонса Доде, французького письменника ХІХ століття, твори якого як ніколи актуальні в наш час.

Звичайно, великі можливості належать використанню проблемного методу вивчення творів французької літератури, що має базуватися на основі взаємодії, діалогу, в ході якого студенти вчаться критично мислити, вирішувати складні проблемні питання на основі аналізу обставин і відповідної інформації, виказувати особисті думки, приймати рішення, брати участь в дискусіях, спілкуватися на уроках французькою мовою. Таким чином, проблемне навчання найповніше відповідає завданням розвитку творчого мислення студентів. Суть такого навчання полягає в пошуковій діяльності студентів, яка починається з постановки питання, розв'язання проблем і проблемних зауважень, закладених у навчальних програмах і підручниках, проблемному викладі й поясненні знань учителем, у різноманітній самостійній роботі учнів та студентів [6, с.132].

Такий метод призводить до того, що студенти з зацікавленістю опановують навички спілкування, які дозволять їм в майбутньому аргументовано відстоювати свою точку зору та вміти погоджуватися з переконливими доказами інших. Цей підхід стимулює активну діяльність студентів у процесі навчального заняття, змушує їх робити свідомий вибір у визначенні своєї громадянської позиції [8].

Відомо, що читання є засобом навчання інших видів мовленнєвої діяльності: аудіюванню, монологічному та діалогічному мовленню, сприяє формуванню фонетичної, граматичної та лексичної компетенції на уроках іноземної мови [5, с.106].

Визначають дві форми читання: аналітичне та швидкісне. Аналіз навчально-методичних матеріалів дозволяє виявити той факт, що аналітичне читання має таку мету: детальне вивчення будови та інтерпретація тексту і може застосовуватися до різних їх об'ємів: а) стосовно коротких текстів читання буде методичним; б) стосовно довгих текстів читання дозволяє розглянути текст як єдине ціле. Швидкісне читання є вільним видом читання, який розвивається на уроці та поза уроком, аби виявити бажання читати у учнів, у яких ще не виробилися вміння і навички. Документальне читання сприяє кращому розумінню творів, які вивчаються, допомагаючи, таким чином, інтерпретації текстів [6, с.123].

На старших курсах навчання французькій мові аналітичне читання сприяє розвитку навичок та вмінь коментувати художній текст, чому допомагають дисципліни «Література Франції», «Спецкурс з французької

літератури», «Інтерпретація художнього тексту» та «Стилістика французької мови».

Аналітичне читання не може розглядатися як самоціль, це всебічний розбір тексту, який підпорядкований загальному завданню: він підводить студента до літературного перекладу, допомагає розібратися в стилістичних прийомах автора, полегшує практичне засвоєння лексики [3, с.5].

Для набуття комунікативної компетенції у методиці викладання іноземних мов використовують різні форми переказу. Однією з форм передачі змісту художнього тексту на старших курсах навчання французькій мові є стилістичний аналіз, так як при переказі художнього тексту студенти повинні приділити увагу розкриттю не лише змісту уривка, а й задуму автора, пояснити вибір лексики, стилістичні прийоми письменника, висвітлити ряд питань граматичного характеру.

На уроках зі спецкурсу з французької літератури аналітичне читання розпочинається з читання самого тексту (фаза *активного читання*, цей термін широко використовується французькими методистами, що включає не тільки саме читання мовчки або вголос, але й пошук у словниках лексики, необхідної для повного розуміння тексту) [7, с.6]. В подальшій роботі з фрагментом приділяється увага коментуванню тексту (його інтерпретація) та складання стилістичного аналізу художнього тексту за планом.

Таким чином, робота з аналітичного читання художнього тексту з ціллю проведення його стилістичного аналізу включає три основні етапи: 1) активне читання; 2) коментування; 3) стилістичний аналіз.

1) На цьому етапі знімаються мовні труднощі сприйняття тексту й труднощі розуміння його змісту. Викладач надає завдання, а студенти самостійно шукають та опрацьовують незнайому лексику. З пошуком головної інформації тексту студенти аналізують функціональні типи використовуваних у тексті висловлювань, здійснюється перевірка розуміння раніше вивченого лексичного й граматичного матеріалу, аналізуються незвичні для студентів автентичні форми, лінгвокраїнознавчі реалії, формуються змістовні орієнтири для подальшої роботи зі змістом тексту. Знімаються можливі труднощі розуміння шляхом застосування прийомів відпрацювання техніки читання й вибіркового перекладання окремих фрагментів тексту.

На початку роботи з текстом Альфонса Доде «Останній урок» пропонуємо перше дотекстове завдання проблемного методу :

Lisez le texte, tâchez de le comprendre, trouvez le lexique, expliquez la signification des unités lexicales telles que : le premier mot, les Prussiens faisaient l'exercice, les mauvaises nouvelles, les réquisitions, dans la petite cour de M. Hamel, je comptais sur tout ce train, mon petit Franz, M. Hamel, qui passait et repassait, sa belle redingote verte, un vieil abécédaire mangé aux bords, l'ordre est venu de Berlin de ne plus enseigner que l'allemand dans les écoles de l'Alsace et de la Lorraine...

La Dernière Classe

Ce matin-là, j'étais très-en retard pour aller à l'école, et j'avais grand'peur d'être grondé, d'autant que M. Hamel nous avait dit qu'il nous interrogerait sur les participes, et je n'en savais pas le premier mot. Un moment, l'idée me vint de manquer la classe et de prendre ma course à travers champs.

Le temps était si chaud, si clair! On entendait les merles siffler à la lisière du bois, et dans le pré Rippert, derrière la scierie, les Prussiens qui faisaient l'exercice. Tout cela me tentait bien plus que le premier mot; mais j'eus la force de résister, et je courus bien vite vers l'école. En passant devant la mairie, je vis qu'il y avait du monde arrêté près du petit grillage aux affiches. Depuis deux ans, c'est de là que nous sont venues toutes les mauvaises nouvelles, les batailles perdues, les réquisitions, les ordres de la commandature; et je pensai sans m'arrêter: «Qu'est-ce qu'il y a encore?».

Alors comme je traversais la place en courant, le forgeron Wachter, qui était là avec son apprenti en train de lire l'affiche, me cria: — «Ne te dépêche pas tant, petit; tu y arriveras toujours assez tôt à ton école!» Je crus qu'il se moquait de moi, et j'entrai tout essoufflé dans la petite cour de M. Hamel.

D'ordinaire, au commencement de la classe, il se faisait un grand tapage qu'on entendait jusque dans la rue, les pupitres ouverts, fermés, les leçons qu'on répétait très-haut tous ensemble en se bouchant les oreilles pour mieux apprendre, et la grosse règle du maître qui tapait sur les tables: «Un peu de silence!»

Je comptais sur tout ce train pour gagner mon banc sans être vu; mais justement, ce jour-là tout était tranquille, comme un matin de dimanche. Par la fenêtre ouverte, je voyais mes camarades déjà rangés à leurs places, et M. Hamel, qui passait et repassait avec la terrible règle en fer sous le bras. Il fallut ouvrir la porte et entrer au milieu de ce grand calme. Vous pensez, si j'étais rouge et si j'avais peur! Eh bien, non. M. Hamel me regarda sans colère et me dit très doucement: «Va vite à ta place, mon petit Franz; nous allons commencer sans toi.»

J'enjambai le banc et je m'assis tout de suite à mon pupitre. Alors seulement, un peu remis de ma frayeur, je remarquai que notre maître avait sa belle redingote verte, son jabot plissé fin et la culotte de soie noire brodée qu'il ne mettait que les jours d'inspection ou de distribution de prix. Du reste, toute la classe avait quelque chose d'extraordinaire et de solennel. Mais ce qui me surprit le plus, ce fut de voir au fond de la salle, sur les bancs qui restaient vides d'habitude, des gens du village assis et silencieux comme nous, le vieux Hauser avec son tricorne, l'ancien maire, l'ancien facteur, et puis d'autres personnes encore. Tout ce monde-là paraissait triste; et Hauser avait apporté un vieil abécédaire mangé aux bords qu'il tenait grand ouvert sur ses genoux, avec ses grosses lunettes posées en travers des pages.

Pendant que je m'étonnais de tout cela, M. Hamel était monté dans sa chaire, et de la même voix douce et grave dont il m'avait reçu, il nous dit: «Mes enfants, c'est la dernière fois que je vous fais la classe. L'ordre est venu de Berlin de ne plus enseigner que l'allemand dans les écoles de l'Alsace et de la Lorraine... Le nouveau maître arrive demain. Aujourd'hui, c'est votre dernière leçon de français. Je vous prie d'être bien attentifs.»

Ces quelques paroles me bouleversèrent. Ah! les misérables, voilà ce qu'ils avaient affiché à la mairie. Ma dernière leçon de français!... Et moi qui savais à peine écrire! Je n'apprendrais donc jamais! Il faudrait donc en rester là!... Comme je m'en voulais maintenant du temps perdu, des classes manquées à courir les nids ou à faire des glissades sur la Saar! Mes livres que tout à l'heure encore je trouvais si ennuyeux, si lourds à porter, ma grammaire, mon histoire sainte me semblaient à présent de vieux amis qui me feraient beaucoup de peine à quitter. C'est comme M. Hamel. L'idée qu'il allait partir, que je ne le verrais plus, me faisait oublier les punitions, les coups de règle. Pauvre homme! C'est en l'honneur de cette dernière classe qu'il avait mis ses beaux haits de dimanche, et maintenant je comprenais pourquoi ces vieux du village étaient venus s'asseoir au bout de la salle. Cela semblait dire qu'ils regrettaient de ne pas y être venus plus souvent, à cette école. C'était aussi comme une façon de remercier notre maître de ses quarante ans de bons services, et de rendre leurs devoirs à la patrie qui s'en allait...

Перший етап дає відповіді на головні ключові питання: Хто? Де? Коли? Викладач запитує: 1. Qui est le héros principal? 2. Ou se passe l'action du récit? 3. De quelle époque de l'histoire de la France s'agit-il dans ce texte? 4. Pourquoi l'ordre est-il venu de Berlin de ne plus enseigner que l'allemand dans les écoles de l'Alsace et de la Lorraine? 5. Qu'est-ce qui s'est passé avec le territoire de ces deux régions de la France à la fin du XIXe siècle? 6. Et auparavant?

У процесі активної роботи з текстом студенти пояснюють та розкривають зміст визначених у першому завданні лексичних одиниць.

2) На другому етапі насамперед здійснюється перевірка повного розуміння тексту за допомогою наступних запитань:

Questionnaire

1. Pourquoi le garçon avait-il peur d'aller à l'école? 2. Quel était le devoir à domicile pour cette leçon? 3. Franz, était-il prêt à la leçon? 4. Quelle saison est décrite dans ce récit? 5. Quel temps faisait-il? 6. De quoi s'occupaient les Prussiens? 7. En passant par la mairie qu'est-ce que le garçon remarqua? 8. Depuis deux ans quelles nouvelles sont venues de la mairie? 9. D'habitude comment était le maître? (sévère, bon, aimable). 10. Et ce jour-là, comment était-il? 11. Comment M.Hamel était-il vêtu ce jour-là? 12. Quand portait-il ces vêtements? 13. Qui était assis encore à la leçon ce jour-là? 14. Qu'est ce que le vieux Monsieur Hauser avait apporté avec lui? 15. Comment était cet abécédaire? 16. Quel ordre était venu de Berlin? 17. Quand arriverait le nouveau maître? 18. Pendant le monologue triste du maître que Franz regrettait-il? 19. Comment étaient les livres pour Franz auparavant? 20. Et ce jour-là, comment les trouvait-il? 21. Le garçon comprit-il enfin pourquoi M.Hamel avait mis ses beaux habits de dimanche? 22. Le garçon comprit-il enfin pourquoi les vieux du village étaient venus s'asseoir au bout de la salle?

Подальша робота на етапі коментування тексту повинна супроводжуватися активною навчальною діяльністю студентів. Студенти виконують завдання, пов'язані з наступним переказом змісту, завдання на визначення характеристики героїв, та взаємодії персонажів, завдання на оцінку їх поведінки, робити нотатки в опорному конспекті плану до майбутнього стилістичного аналізу тексту.

Таким чином, на етапі коментування перевіряється ефективність використання в процесі активного читання запропонованих на першому етапі орієнтирів сприйняття тексту студентами, здійснюється контроль розуміння змісту й використаних у фрагменті мовних і мовленнєвих засобів.

3) На етапі стилістичного аналізу рекомендуємо виконання самостійного письмового завдання за планом, оскільки основні моменти було опрацьовано на попередніх етапах. Стилiстичний аналіз слід робити за певним планом. Приклад плану стилістичного аналізу подано у навчальному посібнику «Стилiстика французької мови» [4, с.15-16].

1. Повідомлення щодо автора (коротка біографія [3, с.21-22,] основні етапи творчості, світогляд, головні твори, визначення місця досліджуваного уривку в творчості автора, короткий виклад тексту ; la biographie brève, les étapes fondamentales de son œuvre, sa conception du monde) [1, с.76-77].
2. Головні герої та їх характеристика (Les héros principaux et leur caractéristique) [3, с.22-23] .
3. Головна ідея тексту (L'idée maîtresse du texte) [3, с.23].
4. Визначення мовного стилю та форми висловлювання (La définition du style et de la forme de la narration) [4, с.18-19].
5. Характеристика лексики аналізованого уривку (лексичний аналіз ; La caractéristique lexicale du fragment) [3, с.32-33].
6. Характеристика стилістичних засобів, що використовуються автором (стилістичний аналіз : La caractéristique des moyens lexicaux utilisés par l'auteur) [4, с.121-122].
7. Характеристика граматичних засобів (граматичний аналіз; La caractéristique des moyens grammaticaux (l'analyse grammaticale) [3, с.32].
8. Оцінка з пізнавальної, естетичної, виховної точки зору; власна думка щодо прочитаного тексту з використанням поданих кліше (L'appréciation du texte du point de vue cognitif, esthétique, éducatif ; présenter votre opinion sur le fragment lu (*à mon avis, quant à moi, ce texte joue un grand rôle, je pense que, cette oeuvre m'a plu / ne m'a pas plu , ce texte nous apprend à être / à ne pas être comme ...*) [3, с.27] .

Опрацював усі пункти плану, студенти переходять до складання стилістичного аналізу тексту, який виглядає приблизно так.

Alphonse Daudet est né en 1840 à Nîmes, en Provence. Après avoir fait ses études dans sa ville natale, puis à Lyon, il est obligé d'accepter une place de maître d'études dans un collège de province. Pendant la guerre franco-prussienne il a assisté à divers engagements comme soldat. Il a débuté à Paris en 1857. Plusieurs de ses récits sont inspirés par cette guerre: *La dernière classe, L'enfant espion, Le siège de Berlin*. Dès 1862 Alphonse Daudet écrit pour le théâtre où il fait représenter un grand nombre de pièces. La plus connue est *L'Arlésienne*. Avant d'écrire les romans Daudet a publié de courts récits, tels que *Les lettres de mon moulin, Les Contes de Lundi*. C'est de cette époque datent aussi *Les aventures prodigieuses de Tartarin de Tarascon* qui sont devenues une des oeuvres les plus populaires. Cette œuvre a trois parties: *Les aventures prodigieuses de Tartarin de Tarascon, Tartarin sur les Alpes, La dernière aventure. Le Port Tarascon*. Dans cette œuvre Daudet décrit la France au caractère de Tartarin. "En France tous sont un peu Tarasconnais" - dit-il. Dans le roman *Le Petit Chose* l'auteur raconte avec

charme son enfance et sa première jeunesse. *L'Immortel* est une satire spirituelle contre l'Académie française qui avait refusé de recevoir l'auteur. Alphonse Daudet écrivait les romans critiques et satiriques. *Nabab*, *L'Evangeliste* sont les romans qui présentent la satire contre le malheur, la pauvreté, la faiblesse humaine, la bassesse des hommes politiques. Le style de Daudet c'est un mélange de fantaisie et de réalité. Alphonse Daudet est mort à Paris en 1897.

Résumé de la nouvelle.

En 1870, dans un acte de stupidité colossale, la France déclare la guerre à la Prusse, le pays à l'est qui deviendrait très vite l'Allemagne. L'armée française a subi une défaite humiliante après la victoire. À la fin de la guerre la France a dû signer un traité par lequel il a cédé ses provinces orientales de l'Alsace et de la Lorraine à la partie ce qui devient alors l'Allemagne.

Les héros principaux.

M. Hamel: C'est un vieux maître de français – il est sévère et sérieux, doux, grave et il est patriote. Franz: Il est narrateur. Il est paresseux et irresponsable.

Le style et la forme.

La nouvelle est écrite en style littéraire artistique et en forme de narration avec des éléments du discours direct.

La caractéristique du lexique dans le texte.

Les mots neutres :

- les mots qui désignent les objets concrets : règle, pupitres, banc, fenêtre, chaire, livres ;
- les mots qui désignent les actions concrètes : siffler, ouvrir, entrer, enseigner, s'asseoir ;

Les mots à une valeur sémantique :

- les mots qui transmettent les émotions, les sentiments : peur, colère, surpris,
- les mots qui expriment les phénomènes abstraits : force, calme, colère, douceur (douceur), ordre, punition, honneur, idée ;

Les synonymes : classe - leçon - cours ; d'habitude - d'ordinaire ; étonner - surprendre ; gagner le banc - ranger à leur places ;

Les antonymes : pupitres ouverts, fermés ; calme - colère ;

Les termes : participe, commandature, affiche, abécédaire, mairie, grammaire, histoire, forgeron ;

Les historismes : redingote, tricorne.

L'analyse stylistique.

Il y a beaucoup de moyens stylistiques qui soulignent les traits caractéristiques des héros principaux.

Les épithètes : grand peur, premier mot, terrible règle, grand calme, belle redingote verte, son jabot plissé, histoire sainte, pauvre homme.

Les métaphores : idée me vint de manquer la classe, vieil abécédaire mangé aux bords, ordre est venu, quelques paroles me bouleversent ;

Les métonymies : tout ce monde-là paraissait triste, la patrie.

L'analyse grammaticale.

La narration se fait de la première personne. L'auteur nous raconte des actions passées, mais au présent. Pour exprimer toutes les action il emploi les temps :

- Le passé simple pour faire la narration au passé. Le style de ce texte est littéraire-artistique, c'est pourquoi on n'emploi pas le passé composé : l'idée me vint de manquer la classe.

- Le plus-que-parfait s'emploi pour exprimer l'antériorité des actions : M. Hamel nous avait dit qu'il nous interrogerait sur les participes. Dans cette phrase il y a encore un temps : le futur dans le passé (interrogerait) pour la concordance des temps.

- L'imparfait pour exprimer la description et la simultanéité : le temps était si chaud, si claire.

Вставити посл. пункт

На другому етапі роботи з текстом студенти визначили, що дія розповіді відбувається у 1871 році. Після поразки Франції у франко-прусській війні, території Альзасу та Лотарингії належать Німеччині. В Альзас приходять німці, наводять свої порядки та вводять свої правила. Одне з них – заборона на вивчення французької мови у школах. Головний герой тексту, хлопчик Франц, іде до школи зі страхом, оскільки він не вивчив правило з граматики. Але він дізнається, що цей урок є останнім згідно з наказом із Берліну, що забороняє вести уроки французькою мовою. Хлопець розуміє, що це дійсно останній урок рідної мови в його житті та відчуває жаль та сум, тому що раніше навчання було для нього нудним, а тепер старі посібники для нього стали рідними, він розуміє як багато він міг би ще пізнати. Щодо вчителя, то це є дійсно трагедія, оскільки це не тільки останній урок французької, а й останній урок в його житті. Не зважаючи на небезпеку, він бере крейду та пише на дошці: Vive la France !!!

На етапі підготовки до стилістичного аналізу, при коментуванні та розкритті пунктів плану, викладач підводить до визначення головної ідеї тексту. Головний герой починає розуміти, що вчитель для нього є прикладом, взірцем любові до рідної мови. Письменник через любов до рідної мови показує любов до рідного краю та своєї батьківщини. Таким чином, ідея патріотизму у творчості Альфонса Доде є дуже важливою для виховання підростаючого покоління з огляду на проблеми сьогодення у нашої країні.

Отже, вивчення літературних творів видатних французьких письменників сприяє осмисленню фундаментальних цінностей культури та формуванню патріотичних якостей нашої молоді, а аналітичне читання автентичної літератури Франції являє собою ефективний засіб патріотичного виховання студентів-старшоккурсників.

Література:

1. Гололюк О.В. Література Франції / Гололюк О.В. – Херсон: Айлант, 2008. – 164 с.

2. Голотюк О.В. Збірник тестових завдань з практики УПІМ французької мови [для студентів III-IV курсів денної форми навчання спеціальності „ПМСО. Мова і література (французька, англійська)”] / Голотюк О.В. – Херсон: Айлант, 2008. – 84 с.
3. Голотюк О.В. Інтерпретація тексту/ Голотюк О.В. – Херсон: Айлант, 2011. – 76 с.
4. Голотюк О.В. Стилїстика французької мови (Навчальний посібник для студентів-філологів вищих закладів освіти). Рекомендовано МОН / Голотюк О.В. – Херсон: ХДУ, 2013. – 140с.
5. Голотюк О.В. Читання як засіб навчання інших видів мовленнєвої діяльності та мовних аспектів на уроках французької мови // Педагогічні науки: зб. наук. пр. – Вип. LVI. Херсон: Вид-во ХДУ, 2010. – С. 102-107.
6. Голотюк О.В. Підготовка вчителів іноземних мов в університетах Франції: Монографія. – Херсон: Айлант, 2009. – 224 с.
7. Драненко Г.Ф. Français, niveau avancé DALF : Підруч. для вищ. навч. закл. – К.; Ірпінь: ВТБ «Перун», 2002. – 232 с.: іл.
8. Методичні рекомендації щодо національно-патріотичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладах. – Режим доступу : <http://mon.gov.ua/.../patriotichne-vix-metodichni-19-...>

Голотюк О.В.

Аналитическое чтение как эффективный способ патриотического воспитания студентов на уроках французского языка

Статья посвящена особенностям работы с аутентичной литературой Франции и этапам обучения стилистическому анализу художественного текста на уроках французского языка. В статье рассматривается аналитическое чтение как способ патриотического воспитания студентов-старшекурсников, на примере методической разработки урока с использованием отрывка новеллы Альфонса Доде «Последний урок».

Ключевые слова: патриотическое воспитание, аналитическое чтение, активное чтение, урок французского языка, стилистический анализ, художественный текст, этапы работы.

Golotyuk O.V.

Analytical reading as an effective means of patriotic education of students on the lessons of French language

The article is devoted to the particularities of the work with authentic literature of France and the stages of learning of stylistic analysis on the lessons of French language . In the article the analytical reading is considered as an effective means of patriotic education of senior students, on the example of methodology development of the lesson using the artistic text passage of Alphonse Daudet `The last lesson`.

Key words: patriotic education, analytical reading, active reading, lesson of French language, stylistic analysis, artistic text, stages of work.